

Enric Benito, fundador de Solius, “bon monjo i bon amic”

Dc, 23/10/2019 per Catalunya Religió

(*Carles Sánchez*) El monjo cistercenc de santa Maria de Solius, **Enric Benito**, va morir diumenge als 87 anys. En feia 65 que era monjo, 59 que era sacerdot i va ser prior del monestir des de 1999 fins al 2011. Dimarts vam enterrar un dels fundadors del monestir de Solius. Benito va ser un dels quatre primers monjos juntament amb [Edmon Garreta](#), **Jordi Gibert** i **Albert Fontanet**.

El 21 de gener de 1967 va ser, com ell deia, l'inici de “l'aventura”. En l'actualitat són sis els monjos que des de la pregària, el silenci i el treball, segueixen la regla de Sant Benet.

Els veïns de Solius encara recorden el dia de la seva arribada quan de sobte es troben amb quatre monjos que els hi diuen que venen des de Poblet disposats a fundar un monestir, vivint en comunitat seguint la Regla de Sant Benet però que també desitgen ser acceptats com a nous veïns del veïnat. Així va ser. En el record queden els moments compartits i l'ajuda de tot tipus que varen rebre d'ells.

Sempre he dit que el P. Enric era un bon monjo. Persona que estimava el silenci perquè, com ell deia, el silenci facilita la pregària. Passava llargues estones a la seva cel·la escrivint, ja fossin homilies o posant sobre el paper pensaments i reflexions que després facilitaria a tantes persones que confiaven en ell la seva direcció espiritual.

Persona que escoltava, que comprenia, que es posava en el lloc de l'altre a l'hora d'aconsejar. Per això, era també bon amic dels seus amics. Era més que un director espiritual, era l'amic a qui amb tota confiança podies exposar els teus neguits, les teves il·lusions, trobant en ell aquella serenitat i aquella pau que facilitava la teva disposició a la conversa. Moltes d'aquestes persones es varen fer presents a l'hora d'acomiar-lo.

És el record que em queda del P. Enric després d'haver compartit amb ell quatre anys com a monjo de la comunitat, i haver estat el meu confessor i director espiritual durant molts anys.

El recordatori que varen repartir a la celebració exequial reproduïa un petit text escrit per ell. Diu així: Tu m'has donat, Senyor, el teu amor en la creu. Jo et dono en la creu de cada dia "el meu Crist" -en mi- crucificat.

Ha mort en la pau de Crist, per a ressuscitar.